

Αποψη

ΣΙΓΑΝ ΚΡΕΙΤΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥ ΛΑΛΕΙΝ...

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Ενα από τα δραματικότερα χαρακτηριστικά της περιόδου που διανύουμε είναι η «πολιτική κοινωνική αμνησία» που καταλαμβάνει πολίτες και πολιτικούς, όταν η ανάμνηση γεγονότων του παρελθόντος θίγει κομματικά, πολιτικά, κοινωνικά ή οικονομικά συμφέροντα του σήμερα.

Η πλαστή όμως αυτή «αμνησία», γίνεται αρκετά επικίνδυνη όταν επιδρά άμεσα, στην διαμόρφωση θέσεων και στρατηγικών που αφορούν Εθνικά μας θέματα. Οι θλιβερές αυτές διαπιστώσεις, σφυροκοπούν το νου πολλών Ελλήνων, κάθε φορά που κάποια στελέχη του Κομμουνιστικού κόμματος εκφράζουν θέσεις ή απόψεις γύρω από Κοινωνικά ή Εθνικά θέματα. Το γεγονός αυτό δεν αποτελεί βέβαια φαινόμενο πολιτικού ρατσισμού, αλλά απόδειξη ισχυρής μνήμης γεγονότων μιας κοντινής ιστορικής περιόδου. Ας φέρουμε όμως στη μνήμη μας τα γεγονότα αυτά.

1. Με μια σειρά δημοσιευμάτων της, η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (29-8-91, 8, 9, 11, 13-10-91, 26-11-91, 4-5-92, 18-6-92) έφερε στο φως της δημοσιότητας μέρος αρχείων της ΚΓΒ τα οποία δημοσιοποίησε η Ρωσική Κυβέρνηση.

Βάσει των στοιχείων αυτών, ένας πακτωλός χρημάτων διοχετεύτηκε από την ΚΓΒ προς το ΚΚΕ, ή προς ελεγχόμενες από αυτό οργανώσεις και επιχειρήσεις.

Τα δημοσιεύματα αυτά προχωρούσαν σε υπόδειξη προσώπων, ποσών και άλλων περιεργων στοιχείων.

Όλα τα προηγούμενα, όπως ήταν αναμενόμενο, διαφεύστηκαν άμεσα από την ηγεσία του ΚΚΕ, ενώ η εφημερίδα επέμεινε στην ακρίβεια των στοιχείων της.

Έτσι η υπόθεση αυτή έκλεισε εκεί χωρίς την προσφυγή στην δικαστική διερεύνηση.

Όμως, παρά την πίστη μας στην αλήθεια της διάψευσης, οφείλουμε να τονίσουμε ότι παραμένουν πολλά ερωτήματα όπως:

α. Προέβει ποτέ η Ελληνική Κυβέρνηση σε «επίσημο» διάβημα προς το Ρωσικό Υπουργείο Εξωτερικών ζητώντας σοβαρές εξηγήσεις πάνω στο θέμα αυτό; Ζητήθηκαν τα έγγραφα με τις υπογραφές στελεχών του ΚΚΕ, των οποίων η ύπαρξη δεν τεκμηριώνεται τερατώδεις αυτές αποκαλύψεις;

Η παράληψη εκ μέρους της Κυβέρνησης να προβεί σε μια εις βάθος διερεύνηση του μεγάλου αυτού θέματος, γεννά σκέψεις και πλήττει το ΚΚΕ, το οποίο μένει ουσιαστικά έκθετο απέναντι στο Λαό και την ιστορία.

β. Επειδή όμως η Κυβέρνηση, τουλάχιστον από όσα γνωρίζουμε, ουδέν έπραξε προκειμένου να διασφαλίσει την τιμή ενός ιστορικού Ελληνικού κόμματος, τίθεται το

που ίσως κανένας Έλληνας δεν θα ήθελε να αποδειχτεί αληθής, αλλά οι οποιεσδήποτε πολιτικές δεσμεύσεις, τις οποίες ίσως έχει αναλάβει το κόμμα αυτό απέναντι σε μια ξένη δύναμη, αποδεχόμενο τα ποσά αυτά.

2. Ένα δεύτερο αδιευκρίνιστο γεγονός, που σε συνδιασμό με τα προηγούμενα γεμίζει με αμφιβολίες, την ψυχή πολλών Ελλήνων, είναι οι πηγές της τεράστιας περιουσίας του ΚΚΕ. Η αμφιβολία αυτή μεγαλώνει, όταν ο μέσος πολίτης πληροφορείται μέσω των εφημερίδων, ότι το ΚΚΕ δεν εμφανιζόταν στα ιδιοκτήτες της περιουσίας αυτής, αλλά την χρέωνε πλαστά σε επώνυμα στελέχη του, που δρούσαν σαν αχυράνθρωποι του. Και ο Λαός αναρωτιέται, γιατί όλη αυτή η απάτη αν οι πηγές του πλούτου αυτού ήταν νόμιμες;

Ο Ελληνικός Λαός δεν μπορεί να ξεχάσει την ακατανόητη για τον μέσο πολίτη, διαμά-

ερώτημα: «Τι έπραξε η ηγεσία του ΚΚΕ προκειμένου να αναγκαστεί η Ρωσική κυβέρνηση, ή να ανακαλέσει επίσημα τις κατηγορίες αυτές να υποχρεωθεί να τις αποδείξει με στοιχεία και έγγραφα;».

Η απλή λεκτική διάψευση της αλήθειας των κατηγοριών της ΚΓΒ, δεν αποτελεί απόδειξη αθωότητας, εφόσον όλοι γνωρίζουν ότι κανένας ένοχος δεν αποκαλύπτει δημοσίως την ενοχή του.

Όπως είναι βέβαια αντιληπτό, αυτό που ενδιαφέρει κύρια το Έθνος και τους πολίτες, δεν είναι αυτή καθεαυτή η πιθανή οικονομική συναλλαγή, γεγονός ασφαλώς

χη μεταξύ του ΚΚΕ και των αποσχισθέντων στελεχών του, για το μίσθωμα μιας άγνωστης για πολλούς κομματικής περιουσίας.

Όλα τα προηγούμενα γεγονότα, γεννούν όμως μια νέα σειρά ερωτημάτων.

α. Έγινε ποτέ εκ μέρους του Κράτους, διερεύνηση της ποιότητας και ποσότητας της περιουσίας του ΚΚΕ, καθώς και των πηγών που την δημιούργησαν; Μην ξεχνάμε ότι το ΚΚΕ στην περίπτωση του Κοσκωτά, συνεχίζει να κατηγορεί την τότε Κυβέρνηση, ότι δεν διερεύνησε «εγκαιρώς» τις πηγές του πλούτου του.

β. Έγινε άραγε έλεγχος, μετά τις αποκα-

λύψεις, εκ μέρους των Κρατικών Οικονομικών Υπηρεσιών, που τόσο σκληρές είναι με τον μέσο Έλληνα, της νομιμότητας των πηγών κέρδους, ή των επιχορηγήσεων του Κράτους προς το ΚΚΕ; Ειδικότερα: ο νόμος υπ' αριθμ. 1443 περί χρηματοδότησης των κομμάτων επιβάλλει σε όλα τα Ελληνικά κόμματα να παρουσιάζουν στον ισολογισμό τους, «... έσοδα που προέρχονται από εισοδήματα κινητής ή ακίνητης περιουσίας, από δάνεια ή δωρεές, από μερίσματα, τόκους μετοχών κ.λπ...». Σε περίπτωση παράβασης του νόμου αυτού διακόπτεται η καταβολή της κρατικής ενίσχυσης για ένα χρόνο.

Όσον αφορά το ΚΚΕ, έχουν γίνει τέτοιοι έλεγχοι; Τα εισοδήματα των αχυρανθρώπων, σύμφωνα με τα γραφόμενα κατά καιρούς στις εφημερίδες, έχουν καταγραφεί στους ισολογισμούς;

Αν όχι έχει γίνει διακοπή της κρατικής επιχορήγησης και ποινικός έλεγχος αυτών που πιθανώς συμμετείχαν στην υλοποίηση αυτής της απάτης;

Τα ερωτήματα και οι απορίες του Λαού είναι ατέλειωτα, και το χιουμοριστικό ερώτημα που τίθεται από τους πολίτες προβάλλει καυστικό: **«Σκέφτηκε κανείς τι θα γινόταν στην Ελλάδα, αν η CIA απεκάλυπτε, ασχέτως αλήθειας, ότι χρηματοδοτούσε τη Ν.Δ.»**.

Το ερώτημα όμως που έχει σήμερα την μεγαλύτερη και σοβαρότερη σημασία είναι άλλο: «Μήπως η κυβέρνηση έχοντας διερευνήσει όλα τα προηγούμενα θέματα, κρατάει ατράνταχτα στοιχεία εναντίον του ΚΚΕ, γύρω από όλα τα προηγούμενα γεγονότα, καθιστώντας το «**πολιτικό όμηρο**» των επιδιώξεών της; Μήπως η συνδικαλιστική σύμπλευση με την δεξιά, η Συνκυβέρνηση, οι θέσεις γύρω από κάποια Εθνικά θέματα, έχουν τη ρίζα τους, στην ιδιότυπη αυτή «**πολιτική ομηρεία**»;

Αυτό που πρέπει να γίνει σαφές είναι ότι κανένας Έλληνας πολίτης, τις δύσκολες αυτές ώρες που περνάει το Έθνος μας, δεν μπορεί και δεν πρέπει να πιστεύει τέτοια

σενάρια. Όμως, τα πρέπει και θέλω δεν δημιουργούν ιστορικά γεγονότα, παρά μόνο αν στηρίζονται πάνω σε κρυστάλλινες και αντικειμενικές αποδείξεις, που μόνο η δικαστική διερεύνηση μπορεί να δώσει.

Αυτή την διερεύνηση πρέπει το Κ.Κ.Ε. να απαιτήσει από την Κυβέρνηση, ή η Κυβέρνηση να διενεργήσει αυτόβουλα, δίνοντας απάντηση τις αμφιβολίες του Λαού.

Μέχρι τότε, επειδή ο Λαός «**έχει μνήμη**» δεν πρέπει να τον κατηγορεί κανείς, όταν αντιμετωπίζει με σκεπτικισμό, δηλώσεις και θέσεις κάποιων κομμάτων ή στελεχών.

Η ενημέρωση των πολιτών, είναι ευθύνη του Κράτους και των φορέων του, που φέρουν και στην περίπτωση αυτή, αμέριστα την ευθύνη των αμφιβολιών, που ένα μέρος του Λαού τρέφει απέναντι σε ένα ιστορικό κόμμα που τόσα έχει προσφέρει στο Λαό και το Έθνος.

★ *Ο Μάνος Δανέζης είναι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών*